

Publij Ovidij Naso: Metamorfoze. Kondor 164. MK, 1977.

- prva pesniška zbirka **Amores** posvečena Korini: psevdonim za vsa dekleta
- **Heroides** – zb fiktivnih lj pisem, ki jih pišejo mitične junakinje svojim ljubimcem: Penelopa Odiseju, Ariadna Tezeju, Sapfo Faonu
- **Umetnost ljubezni** – nasveti, nauki, kako si poiščeš primerno dekle, jo osvojiš, kako naj dekleta lovijo fante; poveljuje sproščeno ljubimkanje, ljubezenska zvestoba je nekaj staromodnega
- **Zdravila ljubezni** – nasveti, kako se ozdraviš lj
- tako se zaključi obdobje mladostne erotike □ epsko pesništvo
- sov iz mitologije
- **Fasti** – verzificiran rimski koledar
- na ogrodje koledarja nanizal mitološke zgodbe, skušal pojasniti izvor praznikov, razložiti verske obrede
- cesar Avgust ga je izgnal v mesto Tomi ob Črnem morju (možen vzrok: ljubimkanje z ali omogočanje ljubimkanja Avgustove vnukinje Julije z mnogimi moškimi)
- v izgnanstvu napisal: Žalostinke, Pontska pisma, sramotilno pesnitev Ibis
- **Metamorfoze** – osrednje delo, najobsežnejše
- 230 zgodb, vsaka se konča s preobrazbo ene oblike v drugo
- želel ustvariti nekaj novega: nova tematika, motivika
- izhajal iz načel helenistične pesniške šole: namesto obsežnih epopej krajše, vsebinsko zaokrožene epilije, izogibati se znani tematiki (Troja), raje lokalne, še neobdelane mite
- venec epizod, ki jih veže ideja nenehnega spreminjanja
- prikazujejo kozmični razvoj od začetkov stvarstva do Ovidovega časa
- na začetku Mz, ki prikazujejo kaos, stvarjenje sveta
- zgodbe o bogovih, grških herojih
- zgodbe o italških junakih
- dve vrsti Mz: ene pripoveduje sam pesnik = primarne
- sekundarne/uokvirjene = pripoveduje eden od junakov
- vsebina: mitične bajke, herojske zgodbe, epiliji, idile, serenade, himne; različne osebe
- vsaka zgodba je zaokrožena
- pokrajina in njena atmosfera
- Mz je skušal utemeljiti pitagorejskim naukom o selitvi duš: duše ob smrti ne umro, ampak se selijo iz enega telesa v drugo telo, se presnavljajo iz ene oblike v drugo
- vplivi stoiške filozofije: očitni v prvem poglavju: kaos □ kozmos: bog se identificira z naravo (panteizem)
- Pozejdonij z Rodosa (filozof): spreminja se oblika, substanca stvari ostaja ista
- vplivi kasneje: popularne v srednjem veku (Chrétien de Troyes, Roman o vrtnici, Petrarka, Boccaccio, Sh, Goethe, Dante ...)